

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

ΑΡΙΘ. 248.

ΣΥΡΟΣ ΤΗΝ 18. ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1843

ΕΤΟΣ ΣΤ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Αναγνωσόμενοι εἰς τὴν Σημαφορον τῆς 11. Δεκεμβρίου τὰ ἐπόμενα.

Δὲν εἶχε χρεῖαν τὸ κοινὸν ἀπὸ τῆν ἴκεαν ἱκανοποίησιν τῆν δοθεῖσαν ἐσχάτως ὑπὸ τῆς Πέρτας εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν δύο Χριστιανικῶν θυνάμεων, καὶ ἀφορώσαν τὴν κατὰ τοῦ Ἀρμενίου Ὁθαγίμ βάρβαρον πράξιν, διὰ νὰ πληροφορηθῆ εἰς ποῖον βαθμὸν ἐξευτελισμοῦ κατήντησεν ἡ Τουρκία ἀλλ' ἡ πρόσφατος αὐτῆ ταπεινώσις τῆς ἡδύνατο νὰ μὴν λάβῃ χώραν, διότι ἡ ταχέια ἀναγνώρισις τῶν σφαλμάτων τῆς καθίσταται δείγμα διὸ ἤθελεν ὑποκλίνει εἰς τὴν Χριστιανικὴν διπλωματείαν, εἰάν ἡ τελευταία αὐτῆ ἤθελεν ἀντισταθῆ εἰς τὸν δικαστικὸν φόνον τοῦ δυστυχῆ τούτου Ἀρμενίου. Ὁ φόνος οὗτος ὁρῶν ἐπροξένησε λυπηρὸν αἰσθημα μεταξὺ τῆς Χριστιανοσύνης ἀπάσης, διότι ὁ φανατισμὸς ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς γεγονότα, ὡς ἐκ τῶν ὁποίων ἐφάνη διὰ καίως προσβεβλημένη ἡ ἀξιοπρέπεια τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἔθνων ἢν ἤθελε λάβει χώραν, ἂν τις ἐκ τῶν Χριστιανικῶν πρέσβων ἤθελεν ἐκτείνει προστατευτικὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ μάρτυρος. Εἶναι πασίγνωστον διὸ οἱ Τούρκοι δὲν εἶναι πλέον κύριοι ἐαυτῶν, καὶ διὸ μόναι αἱ πολιτικαὶ ἀντιζηλίαι δικτηροῦν εἰς αὐτοὺς σκιὰν ἰσχύος καὶ ἐπιφάνειαν ἔθνικότητος· ἀλλὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν αἰτίαι ἀποικιοῦσι θέλουσι θέσει Χριστιανικὴν τινὰ θύναμιν εἰς κατάστασιν τοῦ νὰ καταστρέψῃ ἀπὸ τὰς βάσεις του μέχρι τῆς κεφαλῆς τὸν ὑποσκαμμένον τεῦτον κολοσσόν, καὶ ἡ ἡμέρα δὲν εἶναι ἴσως μακρὰν, ἡ Τουρκικὴ αὐτοκρατορία θέλει ἀφανισθῆ εἰς τὸ πρῶτον τοῦ νεκροῦ τῆς φύσημα. Ἡ ἀπίστευτος αὐτῆ ἀδυναμία, ἥτις ὑποδύλλει τὸ Ὀθωμανικὸν κράτος εἰς ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐξευγενισμένων ἔθνων, καὶ ὑπὸ τῆν διεύθυνσιν τῶν διπλωματικῶν ὑπομημάτων κατέστη ἀθεράπευτος, διότι ἡ Τουρκία καθὼς συμβουλευμένη καὶ πανταχόθεν συρομένη δὲν δύναται νὰ σωθῆ πλέον, μήτε ἐπανερχομένη εἰς τὰ παλαιὰ ἦθη τῆς, μήτε παρωδῶσα εἰς τὰ ἦθη τῶν ἐξευγενισμένων ἔθνων. Ὁ ἀρχαί-

ος φανατισμὸς τῆς ἀρκετὰ ἤδη ἐξησθενημένος ἀνεφάνη εἰς τὸν φόνον τοῦ Ἀρμενίου· ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀφέλησεν ἢ ἐπ' ἀνόδοσ τῆς εἰς βάρβαρον ἔθιμα, ἢ δοθεῖσα ἱκανοποίησις εἰς ἀπηνεῖς θρησκευτικὰς ἀπαιτήσεις, καὶ ἡ πομπὴ μίας καταδικῆς καθ' ἣν ἐφάνη περιφρονοῦμενος ὁ Εὐρωπαϊκὸς πῖλος, ἐν διπλωματικῶν ὑπόμνημα ἤρκεσε ν' ἀνατρέψῃ τὸ Τουρκικὸν Ὑπουργεῖον, καὶ νὰ συμπεριλάβῃ εἰς τὴν κατὰ τοῦ Ναφίξ Πασσᾶ δυσμένειαν τὸν δῆμιον, τυφλὸν ὄργανον τοῦ φανατισμοῦ.

Κατὰ εὐχέλθειν ἡ ἀδυναμία ζητεῖ πάντοτε πανουργομένη νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν φιλαίτην τῆς, ἀλλὰ δὲν ἐπιτυγχάνει εἰμὴ πρᾶττουσα ἀδικίαν τινὰ. Γνωρίζομεν ἀκριβῶς διὸ ὁ Ναφίξ Πασσᾶς δυσἀρέτως ὑπέγραψε τὴν περὶ τοῦ φόνου τοῦ Ἀρμενίου διαταγὴν, διὸ καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος Μουφτής ἔδωκε συμβουλὴν νὰ μὴν ἐνεργηθῆ ὁ φόνος οὗτος· ἀλλ' ὁ Ναφίξ Πασσᾶς ἐθυσίασθη, καὶ αὐτὸς μόνος ὑπέφερε τὴν ποινὴν ἐγκλήματος τὸ ὁποῖον ἐπροσπλάθη νὰ ἐμποδίσῃ. Ταῦτα πάντα ἐπὶ τέλος εἶναι ραδιουργία τοῦ Παλατιοῦ, τὸ δὲ οὐσιώδες εἶναι ἢ εἰς τὴν Χριστιανικὴν Εὐρώπην δοθεῖσα ἱκανοποίησις, ὁποῖαν τὴν ἀπήτησαν οἱ πρέσβεις τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας.

Ἡ Τουρκία εἰς τὴν θρησκείαν τῆς καὶ εἰς τὰ ἐξ αὐτῆς πηγάζοντα ἦθη ἀπαντὰ ἀνυπερέβλητον πρόσκομμα τοῦ νὰ ἐξομοιωθῆ μετὰς Εὐρωπαϊκὰς ἰδέας καὶ ἔθιμα. Κάθε λαὸς δὲν δύναται νὰ διαφέρῃ ἀπὸ τὰς πολιτικὰς θεσμοθεσίας του, ὅταν αὐταὶ εὐρίσκωνται ἐγκεχαραγμένα εἰς θρησκευτικὸν κώδικα. Εἰς τὸ ἐπίφοδον γειτνίασμα τῆς Ῥωσσίας δὲν περιορίζεται μόνον ὁλόκληρον τὸ μυστήριον τῆς τῶν Τούρκων ἀδυναμίας. Ἡ Ῥωσσία πλησιάζει ἐπίσης μετὰς τὴν Πρωσίαν καὶ τὴν Αὐστρίαν, καὶ μολετοῦσιν ἀμφοτέρωθεν ταῦτα τὰ κράτη δὲν ὑποκλίνουσι ὡς ἡ Τουρκία ὄχι μόνον εἰς τὴν Ῥωσίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλας τὰς πρωτίστας Χριστιανικὰς δυνάμεις. Ἡ κοινωνία τῶν ἰδεῶν, ἢ ταυτότης τῶν ἠθῶν ἢ ἡ κοινὴ τοῦ ἐξευγενισμοῦ ἀνεπιτέρευσις θανάτου νὰ συντελέσῃ μᾶλλον πρὸς διατήρησιν τῆς

πολιτικῆς ἰσορροπίας, παρὰ νὰ ἐσταθμοῖ· καλῶς ἐφωδιασμένοι, πολυάριθμοι στόλοι καὶ σοφὴ στρατιωτικὴ πεθαρχία· ἀλλὰ τί δύναται νὰ κάμη λαὸς ἐγκολπούμενος μετ' ἐπιμονῆς τὴν πολυγαμίαν, ἐμποδίζουσαν τὴν πολλαπλασίασιν τῶν γενεῶν καὶ τῆς πολυανθρωπίας καὶ αἰτίαν τοῦ ἐκνευρισμοῦ, ἀπέναντι τῶν ἔθνων, ὅπου δεσπόζει ἡ γέννησις ἐξευγενιστικὴ καὶ προσευτικὴ τοῦ Χριστιανισμοῦ πνοῆ; Ἡ Τουρκία αἰσθάνεται κάλλιστα τὴν ἀδυναμίαν τῆς, καὶ κατήντησεν εἰς κατάστασιν τοῦ ν' ἀμφιβάλλῃ πλέον περὶ τῆς ορατικότητος τῶν μέσων, τῶν ὁποίων ἔλαμε χρῆσιν διὰ νὰ τὴν ἐλαττώσῃ, διότι τὰ μέσα ταῦτα δανεισθέντα ἀπὸ τὸν Εὐρωπαϊκὸν ἐξευγενισμὸν, δὲν προσέβαλον ῥιζηδὸν τὸ κακόν. Φράκον στενὸν ἀντὶ τοῦ ἀντερίου, φέσιν ἀντὶ τοῦ σαρκίου, καὶ Γάλλος λοχίας προγυμναστής ἀντὶ ἀξιωματικοῦ Μουσουλμάνου δὲν μεταμορφῶνται ποσῶς τὴν εὐφυίαν καὶ τὸν χαρακτῆρα λαοῦ, ὅστις διατηρεῖ εἰς τὴν γυναικωνίτας, τοὺς εὐνούχους του, καὶ τὸ ἔθος τῆς προς τὴν Κρααθὴν εὐσεβοῦς ὀδοιορίας.

Μεταβαλὼν φέρεμα καὶ κόψας τὴν γενειάδα του ὁ Τούρκος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μετῆμι φιάσθη μὲν ὡς ἐξευγενισμένος ἄνθρωπος, ἀλλὰ εἰς τὴν οὐσίαν του μένει ὁ αὐτὸς, καὶ δὲν κατέστη Εὐρωπαῖος, ὡς δὲν συγκατασταίνεται Βεδουῖνος ὁ Γάλλος Σπαχῆς, ὅστις περιτυλίσσεται εἰς Βουρνούζιον καὶ τυλίσσει μετὰς τὰ κεφαλὴν του. Ἐκολάκευσε μόνον μετὰ ταῦτα ἑαυτὸν ὁ Ὀθωμανός. Τέλος πάντων δὲν γνωρίζομεν εἰς τί δύναται νὰ χρησιμεύσωσιν οἱ νεωτερισμοὶ καὶ Εὐρωπαϊκαὶ αὐταὶ μιμήσεις, εἰμὴ εἰς τὸ νὰ παράξωσι καρποὺς ἀνωρίμους, ἀποτελέσματα δηλαδὴ θερμοαστρῶν. Εἰς ταῦτα πάντα δὲν ὑπάρχει εἰμὴ ψευδομίμησις, προσποίησις καὶ παρωδία κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥτιον γελοία. Ἐπανάσσεις ἀδύνατος ἴσως καὶ ἐντελής ἀναμόρφωσις τῶν Τουρκικῶν νόμων, ἡδύνατο μόνον νὰ σώσωσι τὸ κράτος αὐτὸ, θέτοντές το εἰς τὴν σειράν τῆς Εὐρωπαϊκῆς οἰκογενείας· ἀλλ' ἐνόσωσιν οἱ Τούρκοι περιορίζονται εἰς τὸ νὰ περικυλίψωσι τὸν παλαιὸν τὸν θρησκευτικὸν κώδικα

κα μέ κοινού... οσοῦτον εἴθραστον ὡς τὸ τοῦ
...αὐτοῦ Ζερφίου τοῦ Γιουλχανέ, καὶ τὰ σώματά
των μὲ ἓνα ἐπενδύτην (redingote), ματαιῶς
θέλουν καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν αἰέποτε
γελοῖαν καὶ ἀνίκανον ν' ἀναστήσῃ τὸ πτώμα
τῆς ἐθνικότητός των, διὰ νὰ ἀπρηκτῶσιν ἐξου
σίαν τινὰ ἐπὶ τῆς τύχης τῶν ἐθνῶν.

(ἀκολουθεῖ)

Ἀναγινώσκωμεν τὰ ἐπόμενα εἰς τὴν Νομο-
βτικὴν τῆς 6 Δεκεμβρίου.

Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις τῆς Ἑλλάδος ἤρχισεν ἡ
δη τὰς ἐργασίας της, ὁ δὲ Βασιλεὺς Ὄθων εἰς
τὴν ἐναρξιν τῶν συνεδριάσεων της ἐξεφώνησε
λόγον, τοῦ ὁποίου τὸ ἀπλοῦν καὶ εὐκρινές ὕφος
δὲν ἀφίνουν τὸν παραμικρὸν διαταγμὸν περι
τῆς εἰλικρινούς συγκαταθέσεώς του εἰς τὴν ἀρ
χὴν τοῦ συνταγματικῆς πολιτεύματος. Ἀν ἐ-
φερεν ἐν συντομίᾳ καὶ ἀνευ ἐπιδείξεως τὰς προ
σπαθείας του ὑπὲρ τῆς δημοσίας τῶν πραγμά
των τάξεως, καὶ τὰς ὑπὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς
του Κυβερνήσεως συστηθείσας αὐθορμήτως φι
λευθέρους θεσμοθεσίας. Ἀναντιρρήτως ἡ
Ἑλλάς ἐβάδισε μὲ δρομαῖον βῆμα εἰς τὴν ὁδὸν
τῆς προόδου, προήχθη δὲ εἰς ὀλίγων ἐτῶν διά
στημα μὲ τὴν εὐκολίαν, ἣτις ἐπεριμένετο ἀπὸ
τὸ ζῶηρον τοῦ λαοῦ τῆς πνεῦμα.

Ὁ Βασιλεὺς Ὄθων εὔχεται νὰ ἴδῃ εἰς τὴν
προκειμένην περίπτωσιν πνεῦμα συμφιλίωσης
καὶ ἀμοιβαίων παραχωρήσεων καὶ βεβαίως ὑ-
πὸ μόνον τὸν ὄρον τῆς πολιτικῆς ἀρμονίας δύ
ναται νὰ παραχθῇ τὸ Συνταγματικὸν πολι-
τευμα, τὸ προωρισμένον νὰ κυβερνήσῃ τὸ Ἑλλη
νικὸν Ἔθνος.

Ἐλπίζομεν δεῖ συντακτικῆ Ἐθνοσυνέλευσις
δὲν θέλει παρασυρθῆ ἀπὸ ἐπικινδύνους ἀναμνή
σεις. Ἐπέχουσα ἡ Ἑλλάς βαθμὸν μεταξὺ τῶν
ἀνεξαρτήτων μὲν, ἀλλὰ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ
ἥττον ὁμογενῶν τῆς Εὐρώπης Βασιλείων, ὀφεί
λει ν' ἀποφύγῃ πᾶν τὸ ἀνάρμοστον περὶ τὴν
σύστασιν τῆς πολιτικῆς της. Ἡ Ἑλλάς δὲν
δύναται νὰ φρονῇ δεῖ ὑπὸ τὸ Βασιλικὸν σκῆ-
πτρον θέλει ἀναστήσει τὰς δημοκρατικὰς θε-
σμοθεσίας τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Σπάρτης.
Ἡ ἀρχὴ τῶν δύο βουλῶν, τῆς ἰσοσταθμίας τῆς
ἐξουσίας καὶ τῆς Βασιλικῆς ἀποδοκιμασίας,
(veto) θέλει χρησιμεύσει ὡς βάσις τοῦ Ἑλλη
νικοῦ χάρτου.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ.

Τὴν πρώτην τοῦ προσεγγίζοντος ἔτους ἀρ-
χεται νέα ἐξάμηνος ἐκδοσις τῆς ἐφημερίδος
μας, ληγούσης τῆς ἐνεστώσης, καὶ ἀρχεται εἰς
ἐποχὴν εὐτυχῆ, καθ' ἣν ἀροῦ τεθῶσι σὺν Θεῷ
τὰ θεμέλια τοῦ πολιτικοῦ οἰκοδομημάτων μας
καὶ καταπαύσῃ πᾶσα πολιτικὴ θύκλα, κατὰ
τὴν κοινὴν προσδοκίαν, ὀφείλομεν νὰ ἐνασχολ-
ηθῶμεν εἰς πᾶν δεῖ ἀφορᾶ, τὴν εὐημερίαν
καὶ τὸ εὐτυχές τῆς πατρίδος μας μέλλον.

Ἐπὶ τὸν τίτλον τῆς Ἐφημερίδος τοῦ λαοῦ, τοῦ
ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας θέλει ἐκδίδεσθαι
τοῦ λοιποῦ ὁ Ἑρμῆς, διότι ταῦτα θέλουν εἶ
σθαι τὰ κυριώτερα ἀντικείμενα εἰς τὰ ὁποῖα
πρὸ πάντων θέλομεν ἐνασχοληθῆ σπουδαίως.

Εἰς τὰς συνταγματικὰς κυβερνωμένας πο-
λιτείας ὁ Βασιλεὺς ἀφ' ἑνὸς διὰ τῶν ὑπουρ-
γῶν του, καὶ ὁ λαὸς ἀφ' ἑτέρου διὰ τῶν ἀντι

προσώπων του σὺνέρχονται, συσκέπτονται καὶ
συναποφασίζουσι περὶ παντὸς ἀντικειμένου ἀφο
ρῶντος τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κράτους, ὑπό τι-
νας ἐξαιρέσεις μόνον ἀποτελούσας τὰ Βασιλι-
κὰ προνόμια· διὰ νὰ ἐπιτύχῃ δὲν ὁ σκο-
πὸς τῆς συστάσεως τοῦ συνταγματικῆς πολι-
τεύματος, εἶναι ἐπ' ἀνάγκης νὰ συναίσθανῃ ὁ
λαὸς τὰ δικαιώματά του, νὰ γνωρίσῃ ὁποῖαι
δύνανται νὰ ᾖναι αἱ συνέπειαι τῶν σφαλμά-
των του, καὶ νὰ φωτίζεται ἀρκούντως διὰ νὰ
ἐνεργῇ τὰ δικαιώματά του ταῦτα σύμφωνα
μὲ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα καὶ δίκαιον ἄρα ἡ
ἐθνικὸν ἐνταυτῷ συμφέρον εἶναι νὰ χειραγωγῇ
καθόσον ἐνεστὶν ὁ λαὸς εἰς τὴν ἐξάσκησιν
τῶν δικαιωμάτων του αὐτῶν ὁ δὲ περιοδικὸς
τύπος εἶναι ἓν ἐκ τῶν καταλληλοτέρων πρὸς
τοῦτο μέσων· διότι ἄλλως ἀφιέμενος ὁ λαὸς εἰς
τὴν ἀνάγκησιν τοῦ τυχόντος δύναται νὰ ἐξωκέλῃ
εἰς ἀτελήματα, καὶ τότε ματαιοῦται ὁ σκο-
πὸς τῆς συστάσεως τοῦ συνταγματικῆς πολι-
τεύματος, εἰσάγεται δὲ τὸ μοναρχικοκραστο-
κρατικὸν σύστημα ὀλεθριώτερον τοῦ ἀπολύτου
δεσποτισμοῦ, καὶ δίδεται ἀφορμὴ εἰς μεγάλας
καταχρήσεις, περὶ ὧν θέλει γίνεαι ἐν καιρῷ ὁ
ἀνήκων λόγος. Θέλομεν ἐνασχοληθῆ ἄρα
μετ' ἐπιστάσις ἐπὶ τοῦ σπουδαιωτάτου
τούτου ἀντικειμένου, χειραγωγούντες καθόσον
ἐνεστὶ τὸν λαὸν εἰς τὴν διάγνωσιν τῶν δι-
καιωμάτων του καὶ εἰς τὴν μετὰ συνέσεως
ἐξάσκησίν των.

Τὸ δεινοπαθεῖν καὶ σχεδὸν νεκρωθῆν ἐμπό-
ριον καὶ ἡ βιομηχανία μας ἔχουν ἀνάγκη νέ-
ας ζωῆς· πρὸς δὲ τὸν σκοπὸν τοῦτον ὀφείλει
νὰ συμπράξῃ καὶ ὁ περιοδικὸς τύπος, ἐκθέτων
τὴν δεινότητα καὶ τὰς ἀνάγκας των, καὶ προ
τείνων τὰ μέσα τῆς θεραπείας καὶ ἐξοικονομή-
σεώς των. Καὶ κατὰ τοῦτο θέλομεν ἐνασχο-
ληθῆ μετ' ἐπιστάσις, παρασταίνοντες ποῖα
ὑπῆρξαν τὰ αἷτια τῆς στηθεύσεως ἀμφοτέρων
αὐτῶν τῶν σημαντικῶν τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτος
πηγῶν, καὶ ποῖα εἶναι τὰ μέσα δι' ὧν δύναν-
ται νὰ καλλιεργηθῶσιν αἱ πηγαὶ αὗται, καὶ νὰ
ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν ἢ μᾶλ-
λον εἰπεῖν βελτιωτέραν κατάστασιν.

Ἡ πόλις μας, τέλος, ἡ περιφανὴς μετὰ τῶν
Ἑλληνικῶν πόλεων ἡ Ἐρμούπολις, εἰς τὴν
ὁποῖαν διάφοροι σπανίαί πολιτικαὶ περιστά-
σεις καὶ ἡ τοπογραφικὴ θέσις της ἠδυνήθησαν
μόνον νὰ συγκεντρώσωσι τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπό-
ριον καὶ λαὸν ἐξευγενισμένον ἡ Ἐρμούπολις,
λέγομεν, ἣτις ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ ὅλα τὰ στοι-
χεῖα τῆς προόδου ἤκμασε κατὰ πάντα, τρέχει
μέγιστον κίνδυνον παρακμῆς καὶ πτώσεως,
ἃ δὲν ληφθῶσι συνετὰ καὶ ἐνταυτῷ δραστή-
ρια πρὸς τοῦτο μέτρα. Καὶ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμέ-
νου τούτου θέλομεν ἐνασχοληθῆ ἐπίσης μετ'
ἀφοσιώσεως, παρασταίνοντες τὰ αἷτια ταύτης
τῆς ἐπαπειλουμένης παρακμῆς καὶ πτώσεως,
καὶ τὰ μέσα δι' ὧν ὁ ἐξευγενισμένος, ὁ φιλονό-
μος καὶ φιλόκαλος λαὸς της δύναται νὰ εὐη-
μερήσῃ.

Ἀνεξάρτητοι καὶ κατὰ τὸ φρόνημα καὶ
κατὰ τὰ συμφέροντα δίδομεν τὴν πάνδημον
διαβεβαίωσιν, δεῖ δὲν θέλομεν γίνεαι πώποτε
καὶ διὰ κανένα λόγον ὁπαδοὶ πατρίδος τινος ἢ
κόμματος, οὐδὲ θέλομεν κάμει χρῆσιν τοῦ τυ-
που, τοῦ οὐραίου τούτου ὄψρου, δεῖ νὰ ὑποστη-
ρίξωμεν ἢ προσβλῶμεν πρόσωπα· τὰ δίκαια

μάτα μόνον καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ ὑπο-
στηρίζοντες καὶ προστατεύοντες διὰ τῶν νομί-
μων μέσων, θέλομεν ἐκπαινεῖ τὴν ἀρετὴν τῶν
δημοσίων ἀνθρώπων καὶ σθηλιτεῖαι τὰς κατα-
χρήσεις, καὶ τοῦτο ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τῆς
κοινωνίας, καὶ σύμφωνα μὲ τὴν ἀποστολὴν
μας.

Συναίσθανόμενοι ἐξ ἑνὸς τὸ περιορισμένον
τῶν γνώσεων καὶ δυνάμεων μας, πρὸς ἐκπλήρω-
σιν τοιοῦτου καθήκοντος ὁποῖον ἀναδεχόμεθα,
εἰς ἑτέρου δὲ ὑποβάλλοντες εἰς τὴν παρατήρη-
σιν τοῦ φιλοκάλου τῆς πόλεώς μας κοινοῦ, δε-
τεῖ ἡ διατήρησις Ἐφημερίδος εἶναι ἔργον ἀρκε-
τὰ δαπανηρὸν, ἐπικαλούμεθα τὴν συνδρομὴν
τῶν λογίων καὶ πεπαιδευμένων τῆς πόλε-
ώς μας, καθόσον ἀφορᾶ τὴν σύνταξιν αὐτῆς,
καὶ τῶν συμπολιτῶν μας καὶ ἄλλων φιλοκά-
λων Ἑλλήνων καθόσον ἀφορᾶ τὴν ἐξοικονομή-
σιν τῆς πρὸς μόνην τὴν διατήρησιν της ἀπαι-
τουμένης δαπάνης, διότι, ὡς εἶναι πασίγνωσ-
τον, ἡ ἐφημεριδογραφία δὲν εἶναι ὁ τῆς διατρο-
φῆς μας πόρος.

Ἀπάντησις πρὸς τὴν Α. Μ ε
γαλειότητα τὸν ΒΑΣΙΛΕΑ τῆς
Ἑλλάδος. Ἡ τῆς τρίτης Σε-
πτεμβρίου ἐν Ἀθήναις Ἐ-
θνικῆ τῶν Ἑλλήνων Συνέ-
ληυσις.

Βασιλεῦ!

Οἱ πληρεξούσιοι τοῦ ἔθνους, ἀναπέμψαντες
εἰς τὸν Ὑψίστον τὰς ἐγκαρδίας εὐχαριστίας
των, διὰ τὴν ἐν τῷ μίσῳ αὐτῶν κατὰ τὴν 8
Νομβρίου ἐμφάνισιν τῆς Ὑμετέρας Μεγα-
λειότητος, ἐκπληροῦσι ἡμέτερον εὐχρηστον κα-
θῆκαν, ἐκφράζοντες πρὸς Αὐτὴν τὰ ζωηρά
τῆς χαρᾶς καὶ τῆς βαθείας των εὐγνωμοσύνης
αἰσθήματα.

Ἀποδεχθέντες ὡς ἀρίστους οἰωνοὺς τοῦ μέλ-
λοντος τῆς Ἑλλάδος τοὺς ἐμβροθεῖς λόγους τῆς
Υ. Μ. οἱ πληρεξούσιοι ἀναγνωρίζουσι μετ' ἀμε-
τρήτου ἀγγαλιείας, δεῖ οἱ συνδέσαντες ἀπὸ
τοῦ 1833 τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν μετὰ τοῦ
Βασιλέως του δεσμοί, ἀπικατέστησαν ἤδη διὰ
παντὸς ἀδιάρρηκτοι ἀπὸ τῆς εὐτυχούς ἐκείνης
ἡμέρας, καθ' ἣν τῆς πατρικῆς Του καρδίας ἡ
γενναϊότης ἐπισφράγισε τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς
ὁμοφώνως ἐκφρασθείσης ἐθνικῆς ἐπιθυμίας.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος Βασιλεῦ, καθ' ὅλην τὴν
διάρκειαν τοῦ ἱεροῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ
ἁγῶνος καθιερώσαν ἐπανειλημμένως εἰς τὰς
πράξεις τῶν Συνελεύσεων του τὰς ἔθνοφελείας
ἀρχὰς καὶ ἐγγυήσεις τοῦ Συνταγματικῆς συ-
στήματος, συναίσθάνεται εἰλικρινῆ εὐγνωμοσύ-
νην διὰ τὰς συμφώνως μὲ τὰς ἀρχὰς ταύτας
ἀπὸ τῆς καθιδρύσεως τῆς Βασιλείας τεθέντας
ἐλευθέρους θεσμούς.

Ἄλλ' ἡ εὐγνωμοσύνη του κατέστη πολλῷ
μεγαλητέρα ἀφ' ἧς ἡ Υ. Μ. ἀπεπαιθεῖσα τὰς
ἐσχάτως ἐκφρασθείσας εὐχὰς του, ἠδύοκσε
νὰ στεφανώσῃ τὰ ἔργα της συνομολογούσα τὸ
ἀντιπροσωπικὸν πολιτευμα ὡς συνθήκην με-
ταξὺ ἔθνους καὶ Βασιλέως, μέλλουσιν νὰ καθε-
ρῶσῃ ἀμετασφαλῆτως τῶν Ἑλλήνων τὰ δίκαι-
ώματα καὶ τοῦ Ὁρόνου τὰ προνόμια.

Ναὶ! Βασιλεῦ, μόνη ἡ συνθήκη αὕτη, μό-

ναν τὸ Συνταγματικὸν Πολίτευμα θελεῖ δώ-
σει ζωὴν καὶ μονιμότητα εἰς τὰς ἐλευθέρως
διατάξεις τῶν ἀπὸ τῆς καθιδρύσεως τῆς Βασι-
λείας κανονισθέντων θεσμῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἐνέρ-
γησις ἐκινδύνευσε νὰ χαλαρωθῆ ἕνεκα λυπηρῶν
περιστάσεων, ὅπως ἀνεξαρτήτων τῆς ἀγαθῆς
προαιρέσεως τῆς Γ. Μ. καὶ τῶν εὐχῶν τοῦ
ἔθνους, καὶ θελεῖ ἀνεγείρει ἐπὶ ἀκραδάντων
θεμελιῶν τὸ πολιτικὸν ἡμῶν οἰκοδόμημα.

Εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν σκέψιν περιλαμ-
βάνοντες οἱ Πληρεξούσιοι τοῦ ἐνεστώτος καὶ τὸ
μέλλον τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, θελοῦσι κα-
ταβάλλει ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ὑψίστου πᾶ-
σαν δυνατὴν προσπάθειαν εἰς τὴν ἀνίγερσιν τοῦ
οἰκοδομήματος τούτου.

Συμμεριζόμενοι πληρίστατα τὴν ἐπιθυμίαν
τῆς Γ. Μ. καθὼς καὶ τὰς εὐχὰς τῆς ὑπὲρ τῆς
στερεώσεως τῆς εὐτυχίας τοῦ Κράτους, δὲν θέ-
λουσι φειδωλευθῆ περι τὰς δικαίας πρὸς τὸν
σκοπὸν τοῦτον παραχωρήσεις, ἀλλ' ὅλας δυ-
νάμεις θελοῦσι προσπαθῆσαι νὰ καταστήσωσι
μὲν ἀπ' ἑνὸς τὸν θεμελιωδὴ τοῦ Συντάγμα-
τος Νομὸν, ἀρμόζοντα εἰς τὰς ἀληθεῖς ἀνάγκ-
ας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἄξιον τῆς προσ-
δοκίας τοῦ πολιτισμένου κόσμου, ἢ ἀναδείξω-
σι δὲ ἀπ' ἑτέρου τὴν Μοναρχίαν σαφαστὴν καὶ
ἰσχυράν, καθιερῶντες ὑπὲρ τοῦ Θρόνου ὅσα
δικαιώματα εἰναι ἀναγκαῖα πρὸς ἐξασφάλισιν
τῶν δικαίων συμφερόντων ἐκάστου καὶ τῆς γε-
νικῆς τοῦ ἔθνους εὐημερίας.

Εὐπρεστῆθητε, Βασιλεῦ, νὰ πιστεύσητε δεῖ
εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς
ἔγνωρσε τὴν πρὸς αὐτὸν ἀγάπην τῆς Γ. Μ.
καὶ δεῖ αἱ πληρεξούσιοι τοῦ ἐξεστώτος νὰ ἐκτι-
μήσωσιν αὐτὴν ἐπαξίως.

Θέλουσι λοιπὸν ἐπιληθῆ μὲ πληρίστατα τὴν
ἀφοσίωσιν τοῦ μεγάλου ἔργου, καὶ μὲ πνεῦμα
εὐθύτητος καὶ πατριωτισμοῦ προβαίνοντες συμ-
φώνως μετὰ τῆς Γ. Μ. εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ
ὀριστικοῦ τῆς Ἑλλάδος ἀντιπροσωπικοῦ πολι-
τεύματος θελοῦσιν ἐπιμεληθῆ νὰ ἐπιβισωσιν εἰς
αὐτὸ τὴν σφραγίδα τῆς διαρκείας καὶ μονι-
μότητος.

Ἐκπληροῦντες οὕτως ὑπὸ τὴν προστασίαν
τοῦ Ὑψίστου τὰ ἱερά τῆς ἐντολῆς τῶν καθή-
κοντα, οἱ πληρεξούσιοι ἐλπίζουσι δεῖ θελοῦσι δυ-
νηθῆ νὰ ἐξασφαλίσωσι διαπαντὸς τὴν εὐδαιμο-
νίαν τῆς Ἑλλάδος, ἀχώριστον πάντοτε τῆς δό-
ξης καὶ εὐκλείας τοῦ Θρόνου τῆς Γ. Μ.

Ἀ π ἄ ν τ η σ ι ς τ ῆ ς Α . Μ . εἰ ς τ ῆ ν
ἀ ν ω τ ἔ ρ ω ἀ π ἄ ν τ η σ ι ν τ ῆ ς Σ υ
ν ε λ ε ῦ σ ε ω ς .

Κ Ὑ ρ ι ο ῖ :

Δέχομαι εὐχαρίστως τὴν ἀπάντησιν τῆς
Ἑθνικῆς Συνελεύσεως πρὸς τὸν κατὰ τὴν ἐναρ-
ξιν αὐτῆς παρ' ἐμοῦ ἐκφωνηθέντα λόγον. Ἡ
ἐν αὐτῇ ἐκφραζομένη ἀρμονία τῶν αἰσθημά-
των μεταξύ ἐμοῦ καὶ τοῦ ἔθνους, μοὶ προξεν-
εῖ ἐνδόμυχον χερᾶν. Δὲ αὐτῆς θελεῖ ἀποπε-
ρατωθῆ αἰσίως καὶ ἐκ συμφώνου τὸ μέγα ἔρ-
γον τῆς συντάξεως τοῦ Πολιτεύματος τῆς
Ἑλλάδος. Τοιοῦτότρόπως δὲν ἀμφιβάλλω ἐν-
νοῦμαι ἀμφότεροι τὴν 3. Σεπτεμβρίου!

Ἐρπνίζόμενοι ὅλα τὰ προηγούμενα ἀπὸ τὸ
Πρωτὸν Κήρυκα τῆς 13 τοῦ ἐνεστώτος μηνὸς
συγχαίρομεν ὁμοῦ μὲ ὅλον τὸ Πανελλήνιον διὰ
τὰ εὐγενῆ καὶ πατρικὰ αἰσθήματα τῆς Α. Μ.

τοῦ Σ. Βασιλέως μας, τῶν ὁποίων ἔδοξα νέον
δειγμα διὰ τῆς προφορικῆς ἀπαντήσεώς του,
εἰς τὴν τῆς Σ. Ἐθνοσυνελεύσεως ἔγγραφον ἀπᾶν
τῆσιν πρὸς τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε τὴν
ἡμέραν τῆς ἐναρξέως τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως.

Ἡ ἐκφρασις τῶν Βασιλικῶν τούτων αἰσθη-
μάτων θεωρεῖται ὡς ὁ ἀγαθότερος οἰκόνος τοῦ
εὐτυχοῦς μέλλοντος τῆς πατρίδος μας, διότι
διασκεδάζει πᾶσαν ὑπόψιν, καθιερώνει τὴν
τρίτην Σεπτεμβρίου ὡς ἡμέραν ἐναρξέως
τοῦ λαμπροῦ μέλλοντός μας, καὶ τέλος, ἀποδει-
κνύει δεῖ ὑπάρχει μεγίστη σύμπνοια μεταξύ
τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Βασιλέως του.

Ἡ ἀγαθὴ καὶ ὄντως Βασιλικὴ ψυχὴ τοῦ
Βασιλέως μας δὲν ἠδύνατο εἰμὴ νὰ ἀκουσθῆ μὲ
εὐμένειαν τὰ παράπονα τοῦ ἀγαπητοῦ του λαοῦ
καὶ νὰ παραδεχθῆ ὡς τὸ καταλληλότερον μέ-
τρον ὑπὲρ τῆς θεραπείας παντὸς δυστυχημά-
τος τὸ μέτρον τοῦ ὁποῖον αὐτὸ τὸ ἴδιον ἔθνος,
τὸ ἔχον παρὰ πάντα ἄλλον συμφέρον νὰ προ-
νοῆ ὑπὲρ τῆς εὐημερίας του, ὑπέβαλεν
ὑπεδάστω ἐνώπιον τοῦ θρόνου του. Δείγμα-
τα πάμπολλα ἀμειψίας στοργῆς, καὶ βαθυτά-
του σεβασμοῦ ἔδωκε μέχρι τοῦδε τοῦ Ἑλλη-
κὸν ἔθνος πρὸς τὸν πατέρα Βασιλέα του διὰ
τῶν νομιμῶν πληρεξουσίων του, ἃ δὲν ἀμφιβάλλο-
μεν ὅτι ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἰσθημα ἀρμώμενον
θελεῖ ἐξακολουθεῖ νὰ τρέφῃ ὑπὲρ τῆς Α. Μ.
τὴν αὐτὴν υἱικὴν στοργήν, καὶ νὰ προσφέρῃ
τὸν αὐτὸν σεβασμὸν ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονί-
ας του.

Ἐν τούτοις διακηρύττομεν μετὰ μεγίστης
εὐχαριστήσεως, δεῖ εἰς τε τὴν πρωτεύουσάν
μας καὶ τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας τοῦ κράτους δια-
τηρεῖται ἀπαραδειγματίστος ἡσυχία, καὶ δεῖ
μεταξὺ τῶν κυρίων Πληρεξουσίων μας Βασιλεῦ
εἰ ἡ πλέον ἀξιόπαινος σύμπνοια, ἥτις χαρακ-
τηρίζει αὐτοὺς ὡς ἀληθεῖς πατέρας τοῦ λαοῦ,
συνελθόντας εἰς τὸ νὰ συσχεθῶσι καὶ ἀποφα-
σίσωσι περὶ τῶν ἀληθινῶν καὶ καλῶς ἐγνωσ-
μένων συμφερόντων τοῦ ἐντελέως των, καὶ περὶ
τῆς διατηρήσεως τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τῶν προ-
νομίων τοῦ θρόνου.

— Προχθὲς τέλος πάντων ἐτελείω-εν ἡ ἔ-
πι τοῦ Συνταγματοῦ ἐπιτροπὴ τὸ ἀκανθόδε
ῆτημα τῶν δύο Βουλῶν ἡ πλειονοψηφία ἀπε-
φάνθη, δεῖ ἡ διαρκεία τῶν γερουστασιῶν θελ-
εῖ εἶσθαι δεκαετής, ἡ δ' ἐκλογὴ αὐτῶν θελεῖ γίν-
ται ἀμέσως παρὰ τοῦ Βασιλέως, ἀλλ' ἀπ' ἂν
δρας ὑπερητάσαντας τὴν πατρίδα ἀπὸ τὰ
1821 μέχρι τῶν 1827, περὶ δὲ τῶν λοιπῶν
προσόντων τῶν ἐκλεχθῶσμένων γερουστασιῶν
θελεῖ προβλεψεῖ ἡ συνταγματικὴ χάρις μας.
Προσθετοῦσι περιπλέον, δεῖ ἡ ἄμεσος αὐτῆ ἐκ-
λογῆ τῶν γερουστασιῶν ἐκ μέρους τοῦ Βασιλέ-
ως θελεῖ εἶναι διὰ μόνον τὰ πρῶτα δέκα ἔτη.
Παρελθούσης δὲ τῆς περιόδου αὐτῆς τὸ δικαίω-
μα τῆς ἐκλογῆς ἀνατίθεται εἰς τὸν λαόν, καὶ
μιά ἄλλη συντακτικὴ σύνοδος θελεῖ ἀναθεωρή-
σει τὸ συντασσόμενον Σύνταγμα, διὰ νὰ διορ-
θώσῃ τὰς ὑποίους ἡ πεῖρα θελεῖ ἀποδείξει ἐλλεί-
ψεις. Οὐδεμίαν κρίσιν δυνάμεθα νὰ ἐπιφέρω-
μεν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύ-
την τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις δὲν πρέπει νὰ θεωρη-
θῆ εἰμὴ ἀπλή μόνον γνωμοδότησις τὸ πᾶν ἐ-
ξαρτᾶται ἐπὶ τὴν πατριωτικὴν σύμπνοιαν τῶν
γενναίων πληρεξουσίων τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ,
ἐκείνων δηλαδή, οἵτινες ἔν δειλάζονται οὐδ'
ἀπὸ σχέσεις ὀλιγαρχικὰς, οὐδ' ἀπὸ γῶματα,

μήτ' ἀπὸ ἀπειλᾶς τὸ ἔθνος καὶ ἡ Εὐρώπη πε-
ριμένει νὰ ἴδῃ ἂν οἱ σημερινοὶ πληρεξούσιοι ἀ-
ξίζουσι νὰ ὀνομασθῶσι γεννητὰ τέκνα τῆς Σεπ-
τεμβριακῆς μεταβολῆς.

— Αἱ Συνεδριάσεις τῆς Συνελεύσεως ἀνεβλή-
θησαν μέχρι τῆς ἀποπεραιώσεως τῶν ἐργασιῶν
τῆς ἐπὶ τοῦ Συντάγματος Ἐπιτροπῆς. Τὸ τέ-
λος αὐτῶν ἐλπίζεται μέχρι τέλους τῆς παρουσῆς
ἐβδομάδος. Βεβαιούμεθα δὲ, ὅτι παραδεχθεῖσθαι
τῆς ἀρχῆς περὶ δύο Βουλῶν, διὰ πλειονοψηφίας
17 πρὸς τέσσαρας θέλοντες μίαν Βουλήν, ἐγενε-
το συζήτησις σφοδρὰ περὶ τοῦ διορισμοῦ τῆς Γε-
ρουσίας, διηρημένων τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς
εἰς πέντε καὶ ἕξ γνώμας. Οἱ ἠελοντες τὸ ἰσὸ-
θιον τῶν Γερουσιαστῶν ἦσαν ὀλίγοι. Παρε-
δέχθη δὲ κατὰ πλειονοψηφίαν ἡ γνώμη τῆς δι-
αρκείας τῶν Γερουσιαστῶν ἐπὶ δεκαετιαν, διορι-
ζομένων παρὰ τοῦ Βασιλέως. Μ' ἄλλας λέξεις
παραδέχθη ὑπὸ ἄλλον τίτλον ἡ ὑπερξίς ἑνὸς ἄλ-
λου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄσπειρομεν δὲ νὰ εἴπωμεν δεῖ ἡ μεγαλητέ-
ρα Βασιλεῦσι κίνησις καὶ ἀνησυχία εἰς τὰ γενέ-
ματα περὶ τοῦ τοῦ τοῦ ζητήματος, καὶ μένει νὰ
ἴδωμεν, ποῖοι θελοῦσι παρουσιασθῆ σκηναὶ κατὰ
τὴν Συνέλευσιν καὶ τὰς ἐπαρχίας.

— Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας διορίσθησαν
ὁ μὲν Κ. Γ. Γλαράκης εἰς τακτικὴν ὑπηρεσί-
αν, οἱ δὲ κύριοι Σπηλιάδης, Σ. Παππαλεξό-
πουλος, καὶ Σ. Μεταξᾶς εἰς ἔκτακτον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ ὑπερφινόμενος ἀνχωνῶσις εἰδοποίησιν
τινὰ καταχωρηθεῖσιν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 77 φύλ-
λον τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἑλληνικὸς Παρατηρη-
τῆς, ἀφῆρῶσιν τὰ ἐκδοθέντα ἐκ τῶν πιστευτή-
ων τοῦ κυρίου Γ. Πολυμέρη συγγραμματα, πα-
ρητήρησα δεῖ εἰς αὐτὴν ἀνηγγέλην ὡς συντά-
κτης μίᾶς Γρατικογαλλικῆς Γραμματικῆς, ἀξιο-
συστάτου διὰ τὴν σαφήνειαν καὶ τὸ εὐληπτοῦ
τῶν ἐκφράσεων, τῆς μεθόδου καὶ τῆς ἐπιζομέ-
νης ὠφελείας εἰς τοὺς σπουδάζοντας τὴν Γαλ-
λικὴν γλῶσσαν νέους, ἀνχωνρίζων τὰς ιδιότη-
τας ταύτας εἰς τὸ σύγγραμμα, διακηρύττω
δεῖ ὁ Συντάκτης αὐτοῦ εἶναι ὁ ἐνταῦθα δια-
μένων κύριος Α. Δαυιδ Συμβουλοιογράφος, ὁ
δὲ ὑπεφαινόμενος ἐχρητίμευτα διὰ τὴν δαπά-
νην τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ τοῦ βιβλίου, καὶ ταῦ-
τα πρὸς χάριν τῆς ἀληθείας.

Παρακαλεῖται ὁ Συντάκτης τοῦ Ἑρμοῦ
ἵνα καταχωρήσῃ τὴν παρούσιν μου εἰς τὸ προ-
σεχὲς φύλλον τῆς ἐφημερίδος του.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου τὴν 17 Δεκεμβρίου
1843

Ἰω. Γ. Καράλης

— Πληροφορούμεθα δεῖ ὁ κύριος Δημητρίος
μας ἔκαμε μίαν ἐκτεταμένην καὶ λεπτομερῆ
πρὸς τὴν Διοίκησιν ἐκθεσιν τῆς καταστάσεως
τοῦ Δήμου μας, ὅστις πρὸ πολλοῦ εὐρίσκειται
εἰς χρεὸς 30 χιλ. περίπου δραχμῶν, ἕνεκα τοῦ
ὁποῖου προσεβλήθη μεγάλως ἡ ὑπόληψις τοῦ Δή-
μου μας μὴ ὄντος εἰς κατὰστασιν νὰ ἱκανοποιή-
σῃ τοὺς ἔχοντας λαμβάνειν ἀπ' αὐτοῦ ὑπαλλή-
λους καὶ δημότας τῆς, οἵτινες δὲν πᾶν-
ουσι ἀπὸ τοῦ νὰ προσκλιωνται διὰ τὰ καθυ-
στεροῦντα. Ἐπικαλεῖται ὅθεν ὁ Κ. Δημαρ-
χος τῆς Β. Διοικήσεως τὴν σύμπραξιν ἵνα πρὸ
καλῆσῃ τὰ πρόσφορα μέσα εἰς ἀππλάγην τοῦ
χρέους αὐτοῦ, διὰ νὰ δυνηθῆ οὕτως ἡ Δημο-
κῆ μας ἀρχὴ νὰ ἀνακτήσῃ τὴν προσήκουσαν ὡς
ἢ πρῶτον ὑπόλη ἰν τῆς τὸ ὁποῖον εἰς μάτην ἢ

Δημαρχία μας εξήτησεν από την παρελθούσαν Κυβέρνησιν επί τέλους ο Κ. Δήμαρχός μας μη δυνάμενος πλέον να υποφέρει τας καθημερινάς απαιτήσεις των πιστωτών της προτιθέται ως λέγεται να επαναλάβη την αίτησιν της παραιτήσεώς του, ως έπραξε και επί της προλαβούσης Διοικήσεως. Η αναφορά αυτή του Κ. Δημάρχου μας ελπίζομεν ότι θέλει φέρει το ποθούμενον αποτέλεσμα, γνωρίζοντες αρκούτως τον μέγαν πόνον του αξιοτίμου Διοικητού Κ. Αδάμ Δούκα εις το να συντελή εις πᾶν μέσον δυνάμενον να παρέξη την εύτυχίαν εις τον Δήμον μας.

— Από ανθρώπους ελθόντας εσχάτως από Κωνσταντινούπολιν βεβαιούμεθα ότι ο Σουλτάνος περιερχόμενος εσχάτως κατά το Σταυροδρόμιον της Κωνσταντινουπόλεως και παρατηρήσας τους φανούς εἴτινες υπῆρχον ἐπί των τοίχων, και τους οποίους οι κατοικοῦντες κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος Εὐρωπαῖοι ἔχουν διὰ να φωτίζονται οἱ δρόμοι κατά τον καιρὸν τῆς νυκτός, ἠρώτησε τὸ αἴτιον διὰ τὸ ὅποιον υπῆρχον οἱ φανοὶ αὗτοι προσηλωμένοι πληροφορηθεῖς δὲ τὴν αἰτίαν, διέταξεν ἀμέσως τὴν καταστροφὴν των εἰπών ότι εἶναι περιττοὶ οἱ φανοὶ να εὐρίσκονται εἰς τὴν πόλιν, και οἱ διαβάται όταν θέλουν να φωτίζονται ὀφείλουν να κρατοῦν τον φανὸν εἰς τὰς χεῖρας των, και ὅχι να τον ἔχουν κερρωμένον εἰς τὸς τοίχους. Καὶ οὕτω πράττουν και οἱ κατὰ τὰ βασιλικά παλάτια περιπατοῦντες πολῖται οὕτω πρέπει να φέρωνται και εἰς ὅλην τὴν πόλιν οἱ πολῖται.

Ἄριθ. 1200.

Ὁ
Παρά τοῖς ἐν Σύρῳ Πρωτοδικαῖς
Κλητῆρ Δηλο-
ποιεῖ δετι.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1514 και ὑπὸ χρονολογίαν εἰκοστῆς τετάρτης 9θρίου ε. ε. ἀποφάσεως τῶν ἐν Σύρῳ Ἐμποροδικῶν ἐκδοθείσης ἐρήμην ἐπὶ τῆς μεταξὺ τοῦ Εὐστρατίου Σκόρδια κατοίκου ἐνταῦθα ἐνάγοντος και Ἀναστασίου Μ. Σαρῆ και Παντολέωντος Ν. Ντιλμπέρογλου κατοίκου ἐπίσης ἐνταῦθα ἐναγομένων δίκης περὶ πληρωμῆς χρέους δραχμῶν 4025, δυνάμει τῆς παραρτωμένης ἐν τῇ παρούσῃ κατασχέσεως ὑπ' ἀριθμὸν 1189, και ἀπὸ ἄκτῳ Δεκεμβρίου Ε. Ε. και κατὰ συνέπειαν παραγγελίας τοῦ δικηγόρου Ἰωάννου Γ. Καράλη πληρεξουσίου τοῦ Εὐστρατίου Σκόρδια, ἐκτιθενται εἰς πλειστηριασμὸν ἐν τῷ Δημῷ τῆς Ἐρμουπόλεως ἐξωθεν τῆς ἐμπορικῆς ἀποθήκης τοῦ Κ. Παντολέωντος Γιασειολαδά, και ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Ἐρμουπόλεως τὰ ἐν τῇ εἰρημένῃ κατασχέσει ἀναφερόμενα και περιγραφόμενα ἀκίνητα κτήματα τοῦ ἀλληλεγγύου ὀφειλέτου Ἀναστασίου Μ. Σαρῆ, ἧτοι δύο οἰκίαι και εἰς φούρνος κείμεναι κατά τὴν θέσιν καλουμένην Ποταμὸς πρὸς ἐξώρλησιν τοῦ προκειμένου χρέους ἐκ δραχμῶν 4025 ἐκτὸς τῶν τόκων και τῶν παρεπομένων ἐξόδων ἐπιτηθέντα ὅλα παρά τοῦ προσληφθέντος Δημαρχικοῦ Πάρεδρου δραχμῶν δεκαπέντε χιλιάδες.

Δυνάμει τοῦ ἀρθρου 967 ἀριθ. 2 τῆς Πολι.

τικῆς Διοικουσίας, ὁ πλειστηριασμὸς τῶν εἰρημένων κτημάτων ἀρχεται σήμερον και θέλει τελειώσει τὴν δεκάτην τρίτην Φεβρουαρίου 1844 ἡμέραν Κυριακὴν κηρυχθῆσόμενος διὰ μὲν τὴν οἰκίαν εἰς ἣν κατοικεῖ ὁ ὀφειλέτης ἀπὸ τὴν ἐνάτην ὥραν πρὸ μεσημβρίας μέχρι τῆς δεκάτης τῆς αὐτῆς ἡμέρας, διὰ δὲ τὸν φούρνον ἀπὸ τῆς δεκάτης μέχρι τῆς ἐνδεκάτης, και διὰ τὴν ἄλλην οἰκίαν ἀπὸ τῆς ἐνδεκάτης μέχρι τῆς δωδεκάτης τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας.

Πρώτη προσφορὰ προσδιορίζεται διὰ τὰ εἰρημένα κτήματα ἢ προσφερθεῖσα παρά τοῦ ἐπισπεύδοντος τὸν πλειστηριασμὸν δανειστοῦ διὰ μὲν τὸ πρῶτον δραχμαὶ δύο χιλιάδες, διὰ δὲ τὸ δεύτερον δραχμαὶ χίλια και διὰ τὸ τελευταῖον δραχμαὶ τρεῖς χιλιάδες.

Ἡ πώλησις γίνεται μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας τὰ δὲ πωλούμενα κτήματα παραδίδονται ἀμέσως πρὸς τὸν αγοραστήν.

Ἡ κατακύρωσις θέλει γίνεαι πρὸς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τρία λεπτὰ τῆς ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν διδομένου τοῦ σημείου διὰ κώδωνος ἢ σκηπανίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 974 τῆς Πολιτικῆς Διοικουσίας.

Ἡ προῦσα δηλοποίησις τοῦ πλειστηριασμοῦ μετὰ τῆς κατασχέσεως θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς τὰ παρά τοῦ νόμου διαταττόμενα μέρη, θέλει δὲ προφωνηθῆ παρά τοῦ δημοσίου κηρυκος Κωνσταντίνου Πάνου καθ' ὅλην τὴν πόλιν, θέλει καταχωρηθῆ δὲ εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδομένην Ἐφημερίδα ὁ Ἐρμῆς ἐντὸς τῶν παρά τοῦ ἀρθρου 967 ὀρισμένων προθεσμιῶν.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου τὴν 13 Ὀκτωβρίου 1843.

ὁ Κλητῆρ
Γ. Ἀντωνιάδης

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς.
Ἐν Σύρῳ τὴν 15 Δεκεμβρίου 1843.

ὁ Κλητῆρ
Γ. Ἀντωνιάδης

Ἄριθ. 1189.

Ἐκθεσις
Ἀναγκαστικῆς Κατασχέσεως.

Σήμερον ὑγδὸν Δεκεμβρίου 1843 τεσσαράκοντα τρία ἡμέραν τετάρτην τὴν δευτέραν ὥρην μετὰ μεσημβρίαν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1514 και ὑπὸ χρονολογίαν εἰκοστῆς τετάρτης 9θρίου Ε. Ε. ὀριστικῆς ἀποφάσεως τῶν ἐν Σύρῳ Ἐμποροδικῶν ἐκδοθείσης ἐρήμην εἰς τὴν μεταξὺ τοῦ Εὐστρατίου Σκόρδια ἐμποροῦ κατοίκου ἐνταῦθα ἐνάγοντος, και Ἀναστασίου Μ. Σαρῆ και Παντολέωντος Ντιλμπέρογλου κατοίκου ἐπίσης ἐνταῦθα ἐναγομένων δίκης περὶ πληρωμῆς χρέους δραχμῶν 4025 κατὰ συνέπειαν τῆς πρὸς ἐμὲ δοθείσης πληρεξουσιότητος παρά τοῦ δικηγόρου Ἰωάννου Γ. Καράλη πληρεξουσίου τοῦ μνηθέντος Εὐστρατίου Σκόρδια και ἐνεργηθέντων προηγουμένων τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 862 866 τῆς Πολιτικῆς Διοικουσίας διαταττομένων ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἀπὸ 4 Δεκεμβρίου Ε. Ε. ἀποδεικτικῶ ἐπιδόσεως τῆς μνηθείσης ἀποφάσεως ὁ ὑποφαινόμενος κλητῆρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν προσλαβὼν τὸν Δημαρχικὸν Πάρεδρον

τοῦ Δήμου Ἐρμουπόλεως κύριον Κωνσταντῖνον Πάγκαλον και τὸν ἀρχητέκτονα Διονύσιον Βαρότσην μετέβη μετ' αὐτῶν και κατέσχεον ἀναγκαστικῶς τὰ παρά πόδας τῆς παρουσίας ἀναφερόμενα κτήματα τοῦ Ἀναστασίου Μ. Σαρῆ κείμενα κατὰ τὴν πόλιν ταύτην κατὰ τὴν θέσιν καλουμένην Ποταμὸς ἐπὶ γηπέδου ἀνήκοντα πρὸς τὸν ἴδιον Σαρῆν πρὸς ἐξώρλησιν τοῦ προκειμένου χρέους ὀφειλομένου ἀλληλεγγύως παρ' ἀμφοτέρων τῶν ἐναγομένων ἐκ δραχμῶν 4025, ἐκτὸς τῶν τόκων και τῶν παρεπομένων ἐξόδων ἧτοι.

Μίαν οἰκίαν συνορεύουσαν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη μετὰ δημοσίαν ὁδὸν, περιέχουσαν μίαν αἴθουσαν, ἐν μαγειρεῖον, πλεισταρεῖον και κοπροδοχεῖον, ἐμπροσθεν δὲ αὐτῆς προαύλιον ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὑπάρχει κήπος μετὰ διάφορα εἶδη ἄνδρων μία δεξαμενὴ και πηγάδιον και συγκεκλιμένη κατὰ τὴν παρά τοῦ τέκτονος γενομένην καταμέτρησιν ἐκ μέτρων τετραγωνικῶν τετρακοσίων.

Ἐνα φούρνον μετὰ τῶν ἐνυπαρχόντων εἰς αὐτὸν ἐνὸς κοιτῶνος μαγειρεῖου, κοπροδοχεῖου και προαυλίου συνορεύοντα μετὰ δημοσίαν ὁδὸν και μετὰ ἐργαστήριον τοῦ ἴδιου ὀφειλέτου και συγκεκλιμένη ἀπὸ μέτρα τετραγωνικὰ ἑκατὸν ὀκτώ ὡς ἐγγιστα.

Μίαν ἑτέραν οἰκίαν συνορεύουσαν μετὰ δημοσίαν ὁδὸν και μετὰ τὸν ἄνω μνηθέντα φούρνον περιέχουσαν μίαν αἴθουσαν, πέντε κοιτῶνας, μαγειρεῖον και ἐξώστην, κάτωθεν δὲ αὐτῆς μίαν μικρὰν ἀποθήκην και συγκεκλιμένην ἐκ μέτρων τετραγωνικῶν διακοσίων τριάκοντα ἕξ μετὰ τοῦ συνεχόμενου εἰς αὐτὴν ἐνὸς μικροῦ ἐργαστηρίου καθὼς και ἐνὸς προαυλίου εἰς ὃ ἐνυπάρχει και ἐν πλεισταρεῖον και πηγάδιον.

Τὰ κατασχθέντα ταῦτα κτήματα ἐτετιμήθησαν παρά τοῦ προσληφθέντος Δημαρχικοῦ Πάρεδρου διὰ δραχμῶν δέκα πέντε χιλιάδες ἧτοι τὸ μὲν πρῶτον δραχμῶν τέσσαρας χιλιάδας τὸ δὲ δεύτερον δραχμῶν τρεῖς χιλιάδας, τὸ δὲ τελευταῖον διὰ δραχμῶν ὀκτώ χιλιάδας.

Μεσεγγουῦχος τῶν εἰρημένων κτημάτων διορίζονται εἰς μὲν τὸ πρῶτον ὁ ἴδιος ὀφειλέτης εἰς ὃ και κατοικεῖ, εἰς τὸ δεύτερον ὁ Ἰωάννης Μανιάτης ἐνοικιαστής, και εἰς τὸ τελευταῖον ὁ ἐνοικιαστὴς Χρῆστος Χ. Σάββας και Δημήτριος Μάξιμος, και προσδιορίζεται ἡμέρα πλειστηριασμοῦ γενομένου ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Ἐρμουπόλεως ἢ δεκάτη τρίτη Φεβρουαρίου 1844 ἡμέρα Κυριακὴ.

Πρὸς βεβαιώσιν τούτου συνετάχθη ἡ παρούσα ἐκθεσις ἧτις ἀναγνωσθεῖσα πρὸς τοὺς εἰρημένους δημαρχικὸν Πάρεδρον και ἀρχητέκτονα ὁπογράφεται παρ' αὐτῶν και παρ' ἐμοῦ τοῦ Κλητῆρος.

ὁ Δημαρχικὸς Πάρεδρος
Κωνστ. Ν. Πάγκαλος
ὁ Τέκτων
Διονύσιος Δ Βαρότσης
ὁ Κλητῆρ
Γ. Ἀντωνιάδης
Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς.
Ἐν Σύρῳ τὴν 15 Δεκεμβρίου 1843.
ὁ Κλητῆρ
Γ. Ἀντωνιάδης